

EL POBLE CATALA

Director: I. RIBERA i ROVIRA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CORTS CATALANES, 640

ANY XII. NÚM. 3648 - - BARCELONA, DIVENDRES, 19 DE MARÇ DE 1915 - - UN NÚM. 5 CÈNTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
EST. 16. TELEFON 2298

RESTAURANT "PETIT PELAYO"

Servei a la carta i a cobert

Saló per Banquets

Telefon 1871

Dr. TARRUELLA ha traslladat el seu consultori al **Passatge de Gràcia**, núm. 7, 1ª planta.

EN Miquel Llambés, ex-dependent del Petit Pelayo, ha adquirit l'antiga casa Munchen Bar, reformant-la degudament i canviant-li el nom pel de La Europea.

Ronda de Sant Antoni, 84
(camí de Ripa i Alta i Príncep de Viana, 2)

ES NECESITEN altres filadors i nuadors per a cotó. Escriure a: Filatura Manuel Fréres a Toulouse (França).

PANGERMANISME

L'evangeli de l'Alemanya després de la derrota de Iena, és el famós *Discurs a la nació alemanya*, proferit pel filòsof Fichte a la Universitat de Berlín. L'alemany està en relació a l'estranger, com l'esperit està en relació amb la matèria i el bé amb el mal.

Es aquest el deliri que domina positivament a l'Alemanya. El deliri que ha engendrat el pangermanisme monstruós atentatori de les nacions lliures, del dret i de la justícia; pangermanisme que així a l'Alemanya com a l'Austria ha creat intel·ligències fenomenals de maniàtics perillous. Un pseudo-sabi teutó nomenat Ludwig Woltmann, autor de dues obres: *Materialisme històric i els germànics i el renaixement italià*, no poguent negar a la raça llatina el seu patrimoni genial, aquest xiroi antropòleg tudesco s'ha enrecordat de germanitzar el Dante, Leonardo da Vinci, Galileu, Garibaldi, i, finalment, Joan Bautista Vico!

Però no's detura aquí aquest deliri megalomaniac dels pangermanistes. En l'important diari *La Nación*, de Buenos Aires, el publicista austríac-alemany Max Nordan — que en el fons és un pangermanista, també per més que ho negui — se refereix a aquesta bogeria imperialista que malmeta tant les intel·ligències, i que ell vol ridiculitzar desota la síntesi crítica de tots els Pan...ismes.

Max Nordan, injustament, col·loca el pangermanisme delirant dels tentons sistema Ludwig Woltmann, al nivell del panslavisme justíssim, que és l'anhel nacionalista dels pobles eslaus de retrobar-se units dintre la patria eslava esquarterada avui. I diu en Max Nordan:

«En el model del panslavisme se ha format i desenvolupat el pangermanisme, al que corresponde tot lo que

he dit del primer. Però el pangermanista va més lejos que el panslavista. Segon ell, el imperio alemán debe contener todos los pueblos hablando alemán y al lado de los súbditos del kaiser, los austriacos, alemanes, los suabos de Hungría, los sajones de Transilvania, los suizos de lengua alemana, los bálicos de Rusia (aunque en las provincias bálicas sólo la aristocracia habla alemán, mientras la masa está formada con los pueblos lituanos, leto, estonianos y livonianos), los alemanes de América del Norte y del estado de Santa Catalina en el Brasil, a título de colonia. Después de los verdaderos alemanes, los pueblos que hablan un idioma germánico, o sea los holandeses, los flamencos de Bélgica y de Francia, los daneses, los noruegos, los suecos, los finlandeses y todos los anglo-sajones, a los cuales debe recordarse su origen teutónico. Pero no esta contento el pangermanista. Desee todavía para el imperio alemán todos los territorios que un tiempo formaron parte del santo imperio romano de nación germánica como la Borgoña, la Lorena, el Hainaut, la Champagne, la Francia-Condé, el Delfinado, la Provenza, el reino de Arelat y la Lombardia. Greco haber visto también a «Cataluña» figurar entre los países que deben reconquistarse. Cierzo que los actuales habitantes de estos territorios han olvidado vergonzosamente su origen «germánico», dejándose romanizar. Peor para ellos. Sólo tienen que renunciar a la lengua extranjera que han adoptado, al francés, al provenzal, al catalán, al italiano, y aprender de nuevo el alemán, reintegrándose al seno de su familia natural.

Parece este el relato de un delirio. Sin embargo, es el resumen de un cuerpo de doctrina que cuenta con medio millón de adeptos. El pangermanismo ha introducido el espíritu público de Alemania, ha pervertido el patriotismo, inoculándole los gérmenes de la megalomania y preparado la guerra, lo mismo que el panslavismo en Rusia.

No. Que l'enfollit deliri pangermanista — que no és altra cosa que l'ambició brutal de dominis del món — no respongui a cap necessitat natural ni a cap idealisme progressiu, s'explica; però lo que no té defensa és que, com fa en Max Nordan, vulgui comparar-se l'opressió de l'imperialisme germànic amb la justíssima aspiració panslavista i panllatinista. La unitat moral llatina, eslava, germànica,

basada en el principi etern de les nacionalitats, és un deure ineludible de la civilització humana: són les síntesis naturals del nacionalisme. I serà un element pernicios pel progrés humà, tot aquell que avui, amb un esperit restrictiu o excessiu, atenti contra la unitat moral llatina, o eslava i àdhuc germànica, destruint la coincidència espiritual i ètica, davant la cultura i la llibertat, en nom d'un patriotisme egoïsta o en nom d'un internacionalisme difús i heterogeni.

El propi Max Nordan reconeix a contracor la bondat del pensament llatí — consagrant així el panllatinisme, la unitat moral llatina — quan diu:

«Afortunadamente, el buen sentido de los latinos y su sentimiento innato de medida les ha preservado de las locas aberraciones de los demás. El panllatinismo no es una concepción política. No aspira a conquistas ni a anexiones. No desea violar ningún derecho legítimo de pueblo ni imponer coacciones brutales. El francés no aspira a dominar italianos, españoles, lusitanos y romanos, ni ningún otro pueblo latino sueña en un imperialismo que abrace todas las repúblicas y reinos de lengua romance. El panllatinismo, tiende, más que nada, a una unidad moral. Quisiera agrupar a los pueblos de la misma civilización alrededor de un mismo ideal de libertad, de justicia y de progreso general, de belleza artística y de fraternidad humana. Es más poético que práctico, pero en todo caso no daña a nadie, ni a nadie amenaza.»

Com que'l tema és interessant, un altre dia continuarem comentant-lo.

IDEARI

SANT JOSEP

Sant Josep porta una vara florida i ve cadany en els dies primers de la primavera. No se sap pas quines flors son les que port: a la vara. Son unes rares flors que tenen el color de totes les flors plègades i fan la oïra de totes les flors plègades. Son el símbol de la Flor. — Flor de bon temps, de temperança, de primera calfreda primavera.

El fet es qu'ell ve cadany i cadany port: la vara igualment florida. És una mica vell i té una bella barba grisa. Així cadany es igualment vell i no brilla en la seva barba cap nou fil d'argent i sempre a flor de llei port: la mateixa sorpresa quan veu qu'el basó que duia per ajudar-li a passar el sant camí li ha florit a les seves mans. I cada vegada que passa el miracle ell se'n sent tot orgullit com si fos la primera vegada.

El ha tornat aquest any com sempre. Aquelles rares flors obren les seves lluminoses corolles al cap de munt del seu ressec basó de caminant. I riu tot mirant-les, el bon vell. I les primeres fulles, i les primeres alegries del bon temps el reben amb tots els encants ben oberts i ben fàcils a la seva simplicitat de sant.

Cosa sabuda es que a cada casa hi ha un Josep. I la festa familiar es llarga i solemne. I el Josep de cada casa, sigui un respectable senyor Josep home de llarga experiència de la vida, sigui un xiroi Josep jove de l'edat de l'entusiasme, sigui un petit Josep que pel seu sant demana maravoloses foguines, sigui una gracieta Josepina que ha passat alçant el cap gentil pel portic florit de l'adolescència, sigui aquella ample senyora Pepa que fa de llevadora i que pren seriosament una mica de xocolata a cada bateig, el Josep de cada casa està ben alegre. I així se'n va el bon vell. Però al moment de partir li agafa un entrediment i deixa caure per terra totes les flors de la vara.

Les Sals purgantes de Mediana de Aragón estan recomanades per la Reial Acadèmia de Medicina de Barcelona, per la Acadèmia de Higiene de Catalunya, declarades d'ús reglamentari en els barcos i establiments de l'Armada per R. O. i incloses en el petitori de les farmàcies provincials de Madrid. Es venen en totes les farmàcies, la capseta Ideal o'30, el frasc de 10 purgues 2 pessetes.

EL POBLE CATALA és un diari que només serveix la causa de la Llibertat de Catalunya. Llegiu-lo i divulgueu-lo.

EL POBLE CATALA a París

(Del nostre redactor especial)

Els neutres i la diplomàcia alemanya

Sembla que el divorci entre el govern imperial d'Alemanya i el poble alemany va en camí d'accentuar-se. El poble vol la pau i el govern no pot haver-la. Es veu obligat a continuar a ultrança la guerra que imposat havia i que ara, a ultrança, li és imposada. La guerra, que l'emperador havia emprès amb esperit de conquesta i que fusionalva al seu poble amb promeses de grans profits, ara no persegueix altre fi que la defensa de la dinastia dels Hohenzollern. L'expansió de Alemanya passa al segon lloc. Però en el resultat de la lluita perd la confiança d'ençà del fracàs de llurs plans, els Hohenzollern. Com ells han infestat totes les cort d'Europa amb membres de la parentela llur, els utilitzen ara i els fan obrar prop dels neutres per impedir, en lo possible, que's posin al costat dels aliats. Tan incerta es ja s'evinduga la eficàcia de llurs exèrcits, de llur formidable màquina de guerra, que un noi enemic inesperat pot a celera la total desfeta. La diplomàcia dels Hohenzollern desplega tots els paranyes d'intrigues i chantages per a desviar, en els neutres, tot moviment de simpatia a favor dels aliats. Quina impudència! El bergant agressor gosa pretendre que'l concert de les nacions l'ampari amb la seva passivitat i l'aplacència. En els anys de la criminologia no s'ha vist mai una depravació més canallesca.

Quan algun historiador escrupolós faci el procés de lo que està succeint avui dia, s'escriurà, sens dubte, de l'actitud d'aquells neutres qui han adoptat una neutralitat favorable a l'Alemanya, després de la violació del territori belga per aquesta, malgrat el compromís que signat havia de respectar-lo, compromís sobre el qual feu la declaració monstruosament estulta de que's tractava d'un «paper de estrapa». I lo tràgic còmic és que Alemanya, després d'haver devastat la pobre Bèlgica, es vol, farsaica, fer passar ara per víctima, fi pel qual mira de tocar la nota sensible prop dels neutres. La volen assetjar per la fam, diu. Però ¿no foren els seus cancellers qui proclamaren el dret d'assetjar per la fam a l'adversari, en temps de guerra? ¿No l'leven els alemanys a Bèlgica els queviures de que més ha menester? ¿No foren ells patir terrible fam, en 1870, a la població parisenca per obligar-la a capitular?

Cal pendre nota de l'actitud observada pels puritans Estats Units amb Alemanya quan aquesta declarà que comprenia en la zona de guerra a les costes dels seus adversaris i s'abrogà el dret de destruir els navilis neutres que hi anessin amb llur tripulació i cad hoci sense prevenir-los.

La protesta dels Estats Units fou desautoritzada per ells mateixos en virtut de la seva ambigüitat. Però quan Anglaterra ha declarat, per a respondre a la pirateria alemanya, que no deixaria entrar cap vaixell neutre portador de queviures per a Alemanya, comproment-se a indemnitzar als armadors i a no destruir els vaixells, els Estats Units han perdut el jut i s'han donat a una gran periodística cridoria. Anglaterra no n'ha fet cas i segueix impossible la ruta que's té tracada. No seria tan difícil com sembla ligar de mans als mentats pudibonds Estats Units llençant-los-hi damunt al futur invasor, el Japó. Romanguin, doncs, tranquils, sobre tot en circumstancies com les actuals que's fan fer extraordinaris negocis de fums i fums per als aliats.

El canoneig i el forçeg dels Dardanels — oh la bella estratègia pensada — fa tremolar de por ja a l'austrò-tudesca illopa. Aquella acció no cerca altre fi que l'apertura dels celebres frens a la llure navegació. Si es logra aquest fi com ho fan esperar totes les més series informacions, l'esdeveniment serà trascendental, per quan Rússia haurà accés directe al Mediterrani i podrà exportar les seves cul·lites de blat, l'última de les quals està en magatzem encara. Totes les nacions d'Europa se'n disputen be prou ara el blat, com és sabut.

Grecia, l'independència de la qual ha sigut mantinguda sobre tot per l'apoi dels aliats, es refusa a posar-se al costat de aquesta per a lluitar contra Turquia, enemic hereditari. ¿Motiu? Les menaces que Alemanya i l'Austria li han fet de declarar-li la guerra si pren aquell determini. Aquest «chantage» era d'èxit segur del moment ençà que el rei Constantí es mullera amb la pròpia germana del kaiser Son família.

França, Anglaterra i Rússia no curen gens i treu que molt bé fan, del concurs que's neutres puguin prestar-los-hi. Concurs interessat. Els aliats son prou forts i decidits per a menar la tasca que han emprès a bon terme. Seria degradar-se i donar mostres de feblesa tot intent de mercaderia amb neutres per fer-se'n nous aliats. Que's neutres romanguin en llur casa. Quan la illopa austro-tudesca dongui els últims esbufecs, veurem aleshores a tal i qual neutre oferir-se per ajudar a donar-li el cop de gracia. Els aliats sabran remerciar-lo amb la dignitat volguda.

J. PEREZ-JORBA

París, 12 de març de 1915.

Com entenen l'hospitalitat els alemanys

Per al Governador civil

«Al nostre» governador civil, qu'és home fidel guardià de la neutralitat que's imposa el govern d'en Dato, el que circumstancia d'aquell, hem d'exposar-li un fet que té la seva importància i que per tots els medis s'ha d'evitar que's repeteixi per a no donar lloc a un epíleg desagradable i potser greu.

Anem al grà: Ja fa algun temps que a una massa del Tibidabo hi viuen bon nombre de súbdits alemanys, dels que no poden marxar al seu país. Aquests subjectes s'entretenen en fer l'exercici militar per aquelles carreteres i en els moments de «descans» se dedican massa sovint a empaïtar a les pàgases que's veuen obligades a passar per aquells viarans.

Com que la broma d'aquests alemanys que entenen tant malament els devers que imposa correspondre a l'hospitalitat que aquí troven, sovintaja amb excés, s'ajuntaren dies enrera uns quants paços proveïts de garrots per a fer un escarment exemplar dels desparxissins estrangers que's deuen creure en país conquistat, com si diguessim a la plana belga, on devien poguer desfrenar els seus instints que amb res s'aduen a la civilització i «kultura» que's atribueixen uns quants mnyons que saben d'Alemanya tot lo que's han traduït els literats francesos.

Advertits els tranquils súbdits del kaiser de lo que se'ls preparava aquests darrers dies, no han repetit les seves «distraccions». Però, molt serà que no hi tornin si no's dona la veu d'alerta i per part de l'autoritat competent no s'envia per aquelles carreteres unes quantes pàrelles de la guarda civil, que garantizin a tots els ciutadans la llure circulació i facin entendre als alemanys avantdits que no és en país neutral on deuen exercitar-se militarment.

I diem això par què sembla que aquests exercicis tenen una segona part molt més perillosa i greu, que si existeix en realitat no pot passar per alt a les autoritats guardadores de la nostra neutralitat.

Es diu amb molta insistència que entre els trenta mil alemanys que hi ha escampats per Espanya que no han pogut anar al seu país, s'hi han ajuntat uns pessoners de guerra escapats de Mont-Louis, la po-

blació de la Catalunya francesa veïna a la nostra frontera.

Aquests presoners es diu que son aquí, a Barcelona, i que d'acord amb els seus compatriotes, a xopluc de la nostra neutralitat i d'alguns polítics espanyols que porten molt enlla el seu entusiasme per Alemanya, alentats per elements que deuen tenir l'opinió del Govern en aquest cas, projecten una serie de «coses» que podrien comprometre la nostra bona relació amb els aliats, en termes d'abocarnos a un conflicte de greulissimes conseqüències.

Es clar que nosaltres creiem formalment que aquests plans no passaran de ésser platònics i que qui els inspira ho fa únicament pel seu compte i raó, però és precis que per qui correspon, i a Barcelona, no po tesser altre que'l representant del Govern, se faci els possibles per a esclarir tot lo que deixem exposat guait, més que pel nostre zel d'informadors del públic, pel nostre amor a la causa de la Llibertat i de la Democràcia, que s'encarna en els exèrcits dels aliats sots les banderes dels països que són espalls de tolerància i capdevaners del veritable progrés humà.

Post-electorals

Resposta

Hem rebut una carta molt atent del distingit correligionari en Joan Puig i Vidal, preguntant-nos quin article de la llei facultava a les seccions electorals per a donar per nules les paperetes quins noms apareguin borrats amb llapis o en altra forma.

La llei electoral vigent, que és la que va fer en Maura, estableix que les candidatures han d'ésser netes i amb els noms impresos o escrits en tinta o llapis. Quan hi ha un nom berrat amb tinta els interventors deuen donar-lo com a tal; essent lo berrat amb llapis és discrecional de la secció donar-lo per vàlid o no. Per a evitar feina a la secció és precisament perquè és vàlid poder votar amb una candidatura escrita amb llapis o tinta com hem dit i així no hi ha necessitat de borrar cap nom.

Aquí té la síntesi de varis articles de la vigent llei electoral i ben explicada la conducta de les seccions aludides pel nostre comunicant.

ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA

En la darrera reunió del concell directiu d'aquesta Associació s'hi admetren: trets socis nous de Barcelona, un de Sabadell, un de Terrassa, un de Sant Just Desvern i un de Sant Quirze de Besora.

S'enterà el concell amb satisfacció de una comunicació del «Visador del Magisterio», de Lleida i altre de Mossèn Antoni Alcover, de Palma, relatives al III Concurs Nacional d'Historia de Catalunya.

S'acordà amb agraïment un donatiu de cinc pessetes de don Pelegrí Borri, de Sarrià, i un altre de vintidues pessetes de don Ramon Bassegoda, destinat aquest últim a premi per al concurs d'Historia. La comissió per Biblioteca docent infantil catalana donà compte de gràtisses comunicacions dels bisbes de Oriola, Solsona i de l'el·lísting mestre don Salvador Genís, acompanyant-se algunes d'elles amb donatius per a dita biblioteca; acordant-se regradar-los degudament i de una manera especial el valós donatiu de totes les publicacions ofert per la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

Se resolgué correspondre a una petició de don Josep Jorba, de Reus, enviant-li alguns dades que sollicita per a la propaganda dels fons de la Protectora; i així mateix a don Josep Saladríguez, català resident a Rosari de Santa Fe, per al mateix objecte.

A una comunicació de l'Unió Nacionalista Radical (Casal Català dels districtes III), demanant la cooperació de la Protectora per a un concurs de lectura i escriptura de l'idioma català entre els nens i nenes del referit districte, que projecta celebrar d'acord amb l'Agrupació Feminal corresponent, s'acordà contestar-li en sentit favorable i encoratjador.

Fent-se resó de la nova llegida en alguns diaris respecte a la publicació d'una Gramàtica Elemental Valenciana, s'acordà comprar-ne un exemplar per a fer-se càrrec de la seva importància.

Se cursaren en llurs tràmits sis peticions de nens pobres per a estudiar gravitament en Escoles Catalanes a càrrec de l'Associació; corresponent-ne cinc a les de nens i una a les de nois.

Finalment s'aprobà l'intervenció de la presidència en l'Assamblea reunida darrere amb la causa del distingit president del rament per a solidaritzar el catalanisme Centre Autonomista de Dependents del C. I. de la I.

S'acordà fer constar en acta el sentiment de l'Associació per la mort del bisbe de Mallorca, doctor Campins, digne de remembrança per haver instal·lat en el Seminari de Palma la ensenyança de la llengua i literatura i historia de Mallorca i per haver obert un concurs destinat a premiar la millor vida de Jesucrist escrita en idioma de la terra.

Per lo avençat de l'hora hagué de tancar-se la sessió sense haver pogut finir son despatx ordinari, deixant-se sa continuació per a la reunió següent, després d'haver-se resolt alguns dubtes del president de la comissió de propaganda sobre la projectada excursió a Lleida en el mes de maig vinent per a assistir als cursos d'Historia i visitar els monuments nacionals de Poblet i Santes Creus.

REPORTATGES ARTÍSTICS

Exposició de fotografies

Tórtola Valencia

L'excelent fotògraf Mas ha tret una col·lecció de fotografies artístiques de la Tórtola Valencia que cridaràn poderosament l'atenció.

En Mas, amb el seu talent, ha lograt reproduir totes aquelles figures més excelses de la gloriosa ballarina, en les seves més grans creacions.

Aquest fruit del seu estudi el donarà a conèixer en Mas en una exposició que promet resultar una solemnitat. Ja ha conseguit el saló del Círcol Artístic per a aquesta exhibició pública i sabem que no passaran molts dies en inaugurar-la.

Sabem també que'l Círcol Artístic, aprofitant aquesta exposició, pensa festejar l'èxit obtingut per la Tórtola Valencia, dedicant-li un thi en son honor.

Per l'amor de la França

El nostre amic caríssim en Pere Corominas ha rebut la carta següent del nostre company en Frederic Pujol i Vies lles:

«Benvolgut amic: Ha estat per a mi un gran plaer el llegir vostre article «Per l'amor a la França», que mans amigues m'han enviat. Gràcies! Gràcies! I cordials felicitacions!

«Vos escric sota el foc dels barbes. Si algun jorn me manqués el coratge, vos relligiria per a retrobar-lo. Es tot lo que sé i puc dir-vos.

«Si ens tornem a veure, en repararem. Si no... si que'ns tornarem a veure! Una fraternal abraçada d'en

Frederic Pujol.

Les Eleccions Provincials

L'ESCRUTINI GENERAL

A Barcelona

Ahí al matí es reuní al Palau de Justícia la Junta Provincial del Cens Electoral, baix la presidència de don Josep Català.

Hí assistiren els senyors don Valentí Carulla, don Pere A. Puig, don Ricard Penyer, don Joaquim Costa, don Lleó García de Langoria, don Francesc Carreras Candi, don Andreu Martínez Vargas, don Josep Vilaseca i Magarreg, don Bernardí Martorell i Puig, don Guillem A. Trel, don Josep Cens i Roquer, don Pere G. Maristany comte de Lavern, don Ignasi Girona i don Antoni Pons i Aroca i el secretari don Lluís Jover i Blanco. Seguidament es procedí a l'escrutini general de les eleccions de diputats pro-

vincials corresponents als districtes I, II, III, VIII i IX de la província.

A Igualada-Vilafranca

Don Isidre Rius i Font, coalició republicana, 5.905 vots.
Don Joan Parellada de Navarín, catalanista, 6.115 vots.
Don Josep Queralt i Martí, regionalista, 5.833 vots.
Don Pacífic Amiguet i Trius, conservador, 5.246 vots.
Don Bartomeu Trias, jaumi, 3.734 vots.
Don Joan Serra i Constançó, coalició republicana, 3.053 vots.
Don Enric Millán Massana, coalició republicana, 2.708.
Quedaren proclamats els quatre primers.

Districte I provincial

En Josep Cuadras (Coalició Republicana) . . . 4.967 vots
S. Martí Codolar (neutre) . . . 6.581
En blanc . . . 580
Nuls . . . 201
Quedà proclamat el senyor Martí Codolar.

Districte II provincial

En Joan Figueras Cabot (Coalició Republicana) . . . 8.454 vots
Josep M.ª Serracallar (Coalició Republicana) . . . 8.347
Raimond Roviroso (Coalició Republicana) . . . 8.412
Lluís Argemí (jaumi) . . . 9.787
Joaquim Cabot Rovira (regionalista) . . . 10.026
Antoni Sansalvador (regionalista) . . . 9.912
Albert Blasco (maurista) . . . 2.685
Cosme Parpal (maurista) . . . 2.702
Joaquim M.ª Nadal (maurista) . . . 2.768
En blanc . . . 637
Nuls . . . 243
Quedaren proclamats els senyors Figueras, Cabot, Argemí i Sansalvador.

Districte III provincial

En Santiago Estapé Pagès (Coalició Republicana) . . . 5.568 vots
Josep A. Mir i Miró (Coalició Republicana) . . . 5.572
Josep Ullé Alemeir (Coalició Republicana) . . . 5.575
Joan Vallés i Pujals (regionalista) . . . 3.672
Mariano Martí Ventosa (liberal) . . . 2.658
Joaquim Degollada Capdaigua (liberal) . . . 2.702
Joan Boix Sol (liberal) . . . 2.606
Romul Sallares Roamora (radical independent) . . . 218
En blanc . . . 428
Nuls . . . 150
Quedaren proclamats els quatre primers.

A Vilanova-Sant Feliu

Don Antoni Jansana Llopart, regionalista, 6.404 vots.
Don Josep M. Bassols i Iglesias, regionalista, 6.281 vots.
Don Pau Alegre Batet, liberal, 5.753.
Don Eduard Micó i Busquets, coalició republicana, 3.921.
Don Pere J. Lloré i Santacana, coalició republicana, 2.744 vots.
Don Santiago Valentí i Camp, coalició republicana, 2.489 vots.
Senyor Navarro, jaumi, 1.210 vots.
Don Aristides Danyans, republicà independent, 545 vots.
En blanc, 44 vots.
Nuls, 7 vots.
Quedaren elegits els quatre primers.

A Girona

Sense cap incident es celebrà ahir l'escrutini de les eleccions provincials, corresponents als dos districtes de la província:

Capital

Riera, regionalista, 6.999 vots.
Huguet, jaumi, 6.300.
Coromina, datista, 6.009.
Tuyet, maurista, 4.880.
Dalmáu, coalició republicana, 3.980.
Quedaren proclamats els quatre primers.

A Olot-Puigcerdà

Masramón, regionalista, 7.234 vots.
Riu, republicà, 7.068.
Puig, maurista, 6.842.
Solà, jaumi, 6.581.
Gay, datista, 5.935.

A Tarragona

Al matí es reuní la Junta Provincial del Cens per a fer l'escrutini general de les darreres eleccions provincials, sense cap incident:

A Falset-Gandesa

Lloret, coalició republicana, 7.068 vots.
Isern, coalició republicana, 5.864.
Serrés, carlí, 6.428.
Camp, liberal, 6.744.
Barceló, regionalista, 5.750.
Solanes, coalició republicana, 4.046.
Quedaren proclamats els quatre primers.

S'ha d'observar que contra lo que deia «La Veu», surt per aquest districte el nostre amic en Magí Isern, de la candidatura de coalició republicana.

A Tortosa-Roquetes

Cachot, coalició republicana, 7.029 vots.
Escarbó, coalició republicana, 7.242.
Navarro, coalició republicana, 6.689.
Canvells, independent, 6.027.
Rold, liberal, 4.975 vots.
Povill, liberal, 3.943.
Franchet, conservador, 4.228.
Olesa, jaumi, 3.490.
Quedaren proclamats els quatre primers.

EL MUNICIPI

La sessió d'ahir

A les sis d'ahir a la tarda, començà la sessió ordinària de segona convocatòria, baix la presidència del senyor Boladeres.

Se llegí l'acta de la sessió anterior. El senyor Abadal, abans d'aprovar-se, demana que constin els noms dels regidors que varen votar en contra del projecte de neteja.

S'adhereix al prec del senyor Matons, dient que suma el seu vot al del senyor Vidal i Valls en contra del projecte aprovat.

El senyor Pich diu que lo que's demana no és reglamentari, fent remarcar, dirigint-se al senyor Abadal, que si els seus amics haguessin estat presents a la sessió no's veuria ara en el cas de fer semblant petició, ja que ells sols podien haver dirat a terra el projecte si tant dolent aquest és, perquè estaven en majoria.

S'aprova l'acta d'acord amb la petició del senyor Abadal.

Renuncia retirada

Se dona compte de la comunicació de l'Alcalde renunciant el vot de confiança que li otorgà el Consistori amb motiu de la passada epidèmia.

La comunicació esmentada diu així:

«Excmo. Sr.:
Mientras el voto de confianza con que tuvo V. E. a bien honrarme para combatir los estragos de la epidemia tífica que tantas lágrimas ha hecho verter a nuestra querida ciudad implicó impropios trabajos y desvelos no exentos de acerbos críticas y responsabilidades, lo acepté con gran patriotismo y no menos decisión sin dar valor a las primeras ni rehuir las segundas, pero pasado el peligro y renacida la tranquilidad, no debe ni puede continuar esta Alcaldía presidiendo reteniendo y vinculando en su autoridad atribuciones que son propias y exclusivas de V. E. Del uso hecho de las facultades con que se sirvió invertirlas, podrá juzgar por los trabajos y obras que se han realizado en los servicios de limpieza de la ciudad, hospitalización de enfermos pobres, creación de fuentes provisionales, sustitución de aguas contaminadas por otras potables en las ya existentes, abastecimiento de innumerables edificios públicos y casas particulares, construcción de galerías y tuberías para la conducción de aguas propiedad del Ayuntamiento en perfecto estado de pureza, desinfección de viviendas, canalizaciones, ropas y efectos, suministro de vacunas antitíficas, medicamentos y drogas antisépticas, etc., etc., y cuanto ha podido directa o indirectamente a la higiene de la ciudad y salud del vecindario; y los gastos que estos múltiples e importantes servicios han venido ocasionando, los tiene V. E. especificados con la más exquisita minuciosidad en las relaciones oportunamente presentadas por orden de esta Alcaldía a V. E. y a la Comisión de Gobernación. Dignese V. E. examinarlos en unión de los comprobantes puestos a su disposición con todo el detenimiento que para su satisfacción desea esta Alcaldía, y apruebeles u oponga los reparos que estime pertinentes, pues a ello obliga a los señores concejales su carácter de administradores de los intereses comunales i al que suscribe su propia dignidad.

Anhela esta Alcaldía presidencia que Barcelona conozca detalladamente la inversión dada a los fondos que con el voto de confianza puso V. E. a su disposición, y entenderla faltar a la cortesía y alta consideración que V. E. le merece si antes de su examen la diese a la publicidad.

Normalizado afortunadamente el estado sanitario de esta capital, y en ejecución muy avanzada a una gran parte de las principales obras que para higiene de la misma es de urgente y absoluta necesidad se terminen, esta Alcaldía presidencia tiene el honor de requerir a vuecencia para que, reintegrándose en la plenitud de las facultades que le son propias, tome los acuerdos que para proseguir tan importante labor y prevenir futuras calamidades le sugiera su patriotismo y amor a la ciudad, en la seguridad de que, esta Alcaldía presidencia, no ha de demorar un minuto su exacto cumplimiento.

Agradecida esta Alcaldía a la confianza con que V. E. quiso honrarla con su voto, constituirá para la misma la mayor de las satisfacciones si adquiere el convencimiento de que, el uso que del mismo ha hecho, ha correspondido a los deseos de V. E.

El senyor Figueras demana a l'alcalde que s'expliqui la distribució de fons aprovats dies enrera per medi de transferències.

El senyor Boladeres li diu que abans s'ha de discutir la renúncia que ha fet i que si s'accepta donarà tota mena d'explicacions.

El senyor Abadal diu que no troba oportú la renúncia que fa el senyor alcalde del vot de confiança que se li otorgà, sobre tot per lo que's refereix a les obres realitzades. Prega a l'alcalde que revogui la seva decisió.

El senyor Pich, Vidal i Valls i Vallet s'adhereixen a la petició després de pronunciar eloqüents discursos.

L'alcalde oposa algunes objeccions a la petició que se li fa.

El senyor Abadal proposa a l'alcalde que aquest retiri la comunicació llegida i que en dirigixi una altra a l'Ajuntament per a fer-li avinent que s'inhibeix de tot compromís respecte a la construcció de la xarxa interior de distribució d'aigües i del servei provisional de neteja pública deixant-ho a la responsabilitat del Consistori per a lo successiu.

Acceptada per l'alcalde aquesta fórmula, se dona per acabat el debat.

Despatx oficial

Hi figura una sola comunicació de la Administració de Contribucions de la pro-

vincia traslladant l'acord del senyor delegat d'Hisenda de 2 de març del corrent any, desestimant la sol·licitud que don Jaume Borja, com a secretari del Sindicat de la Defensa de l'Automòbil, d'aquesta ciutat, dirigí al senyor ministre d'Hisenda, per suposada infracció per aquest Ajuntament de la real ordre de 13 de març de 1914, en relació amb la llei d'agregació a Barcelona de varis termes municipals limítrofs.

Hi figura també la comunicació de la Alcaldia.

Ordre del dia

Se dona compte dels dictamins que figuren a l'ordre del dia.

S'entaula un llarg debat sobre un dictamen de Governació demanant que's conceden llibres repetits de l'arxiu municipal per a la «biblioteca» en forma de la Joventut Maurista.

Queda damunt la taula fins que vinguin uns dats demanats pel senyor Pich. També queda damunt la taula, a petició del senyor Muntanyola — que fa la petició al prec del senyor Rosés — el dictamen referent al pagament dels arbitris per a tenir taules de café a les aceres de la via pública.

El senyor Pich posa de manifest l'importància del dictamen, ja que'l seu ajornament perjudica la recudació i excedeix a la petició si s'adapta l'acord de que quedí damunt la taula amb caràcter preferent. Així s'acorda.

A petició del senyor Polo queda aixamant damunt la taula un dictamen de Consums referent al retorn de dipòsits als tocinars que's havien fet i han de mostrar haver fet les extraccions legals.

Se'n presenta una sotscrita pels senyors Vallet, Vega, Riba i Grañé, demanant que's destini la quantitat de 1.500 pessetes per als treballs que siguin indispensables per a traslladar la meitat de les taules de venda establertes a la Rambla de les Flors, distribuint-les per igual a ambdós costats del Passeig, lo que haurà de verificarse ben aviat per ésser pròpia la data de renovació del paviment d'aquella via.

Aquesta proposició es presenta en substitució d'un dictamen que no hi hagué temps de fer.

El senyor Arola demana que abans d'aprovar-se vingui l'expedient de l'asfaltat de les Rambles per creure que aquesta millora té un caràcter preferentíssim per a la ciutat.

Després d'un breu debat en el que intervenen els senyors Arola, Nolla i Desy, s'aprova la proposició.

Després s'aprova sense discussió la següent proposició sotscrita pels senyors Martorell, Rocha, Colomina Maseras, Vega i Matons: Que's concedeixi a l'Associació Entreprenes dels Chors d'en Clavé el Palau de Belles Arts i l'enllumenat del mateix, així com la Banda municipal, el dia 18 d'abril proper, a l'objecte de celebrar-hi un festival en commemoració de la mort de J. Anselmo Clavé i a benefici dels orfes belgues.

Passen a les respectives comissions les següents:

Proposicions urgents

Una sotscrita pels senyors Fortuny, Riba, Vidal i Valls, Lasarte i Puig i Alfonso, proposant que s'adquireixin deu mil exemplars de l'opuscul «La alimentación de l'home», publicat per l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre al preu de 0'10 pessetes el número, a càrrec de la consignació que fixa la Comissió d'Hisenda.

Una altra sotscrita pel senyor Fabra proposant que per la Comissió corresponent i amb tota l'urgència que'l cas mereix, se procedeixi a l'estudi de reforma i ampliació de gabinets higièncs establerts tot els que requereix l'importància de nostra ciutat, amb preferència els soterranis, així com sigui possible instal·lar-hi aquests.

S'entra tot seguit en el despatx dels dictamins que no ofereixen discussió de

Damunt de la taula

Queda retirat un dictamen referent als permisos d'anuncis de la via pública.

S'aproven els dictamins referents a la concessió de llibres duplicats a la Federació Mutualista Ferroviària, de varis encants per a adquisició de material i als plects de condicions per a la construcció de la clavaguera del carrer de Balmes, entre'l d'Aragüelles i Provença.

A dos quarts de nou s'aixeca la sessió.

Informació

La Comissió d'Hisenda acordà: «Elevat dictamen de majoria i minoria respecte a la determinació de les classes d'anuncis quina administració i cobrança correspon a don Juli Pina per la concessió que li té feta l'Ajuntament.

Que s'exposin al públic els padrons referents a «Anuncis transparents» i «Anuncis lumínics», corresponents al corrent any per a les reclamacions que puguin fer-se.

S'aproven les mocions formulades pels senyors Grau i Cararach interessant la instal·lació d'un fanal al carrer de Sant Mateu de la barriada de Sant Andreu.

Dels senyors Grañé i Vega interessant l'instal·lació d'enllumenat públic a la plaça d'en Comas i Masferrer de la barriada de Les Corts; i dels senyors Grau i Cararach referent a l'instal·lació d'enllumenat públic en l'antic camí del Coll.

De Governació

La Comissió de Governació procedí a l'obertura dels tres plects presents al concurs per a l'adjudicació del servei municipal de cotxes automòbils, i que firmen els senyors Villacampa, Reynés i Casajunja, quedant aquest assumpte pendent d'estudi.

Se nomenà una ponència composta dels senyors Juncal, Fortuny i Serrat per a l'estudi del dictamen relatiu a prohibir l'acumulació de cabres pels carrers i al

tancament de vaqueríes de l'interior de la ciutat.

Se despatxaren tots els assumptes de tràmit.

El gerent de la casa naviera Tintoré ha enviat a l'alcalde 100 pessetes amb destí al Montepius del Cos de Bombers.

—El dipositari municipal senyor Rafel ha demanat la jubilació.

Espectacles

TEATRE ARNAU

El teatre Arnau és veu aquesta dies animadíssim amb motiu de l'actuació de la jove artista Carme Vicente.

Ja quan actuava al teatre Tivoli amb la companyia d'en Santpere, representant «Tivoliterapia», posà de manifest les bones facultats artístiques que l'adornen.

La Vicente té ànima d'artista i a l'Arnau que té d'enlaurar-se per aconseguir un lloc honorat, s'hi uneix la bona voluntat i el carinyo que posa en l'estudi.

Quan ella presenta al públic una interpretació seva, ha assolit ja aquesta un rellén ben remarcable, puix se l'ha sapiguada adoptar a les seves facultats.

Així passa amb un monòleg que recita, acompanyada de música, titulat «Debutaré», com també la «Rumba», molt original i d'un caient que s'aparta de totes les ja conegudes.

Desitgem a la simpàtica Vicente molts triomfs i aplaudiments que no dubtem li ha de concedir el públic ja que n'és ben mereixedora.

El teatre a Madrid

El dia 28 d'aquest mes acabaran la temporada que estan fent al teatre Espanyol la Cobern i l'Enric Borràs.

Es diu que al mateix teatre hi actuarà durant la primavera la companyia Caramba.

La companyia de la Comedia fins a l'abril no acabarà les seves tasques.

A primers de maig marxarà cap a Amèrica, retornant pel setembre per a començar la nova temporada.

La companyia Guerrero-Mendoza acaba aquesta quaresma la seva temporada a Madrid.

Sortirà cap a províncies, primerament a Sevilla, on estrenarà «El duque de Elv, dels Quintero.

Al seu teatre hi actuarà la Margarida Xirgu.

Segons un periòdic de Madrid, l'Enric Borràs, un cop acabades les tasques al teatre Espanyol actuarà al teatre Lara, per a estrenar dugues comedies que encaben a les seves facultats.

El dissabte de gloria debutarà amb la nova comedia en tres actes de Martínez Sierra, titulada «El encanto» i l'altra obra és de Marquina.

Després, amb la companyia, sortirà cap a províncies, i quan acabi aquesta «tournee», ingressarà novament al teatre Espanyol per a inaugurar la temporada d'hivern.

Varies

Ha mort, quasi repentinament, el tenor català don Josep Vilalta, que havia conseguit triomfs, tant aquí com a l'estranger, cantant òperes italianes.

Sarah Bernhardt ha sortit ja del sanatori on se li feu l'operació, marxant a Andornos, on acabarà la seva curació.

Els deportes

Excursionisme

Passaven de vint el nombre de socis del C. N. Atlètic que el passat diumenge es congregaren a la platja de la veïna població de Stiges a on hi feren diverses demostracions de natació els socis Candell (R), Lix i Masses.

Després efectuaren una carrera nàutica de 60 metres en la que hi tenien que pendre part varis joves d'aquella població efectuant-ho solament en Manel.

L'ordre d'arribada fou el següent: Primer, Grañó; segon, Arnau, de l'Atlètic, arribant en tercer lloc, Juntis, en Manel de Stiges i en Candell (R.)

Tots quants prengueren part en aquesta excursió quedaren plenament satisfets de la mateixa.

Taotings

Ha sigut botat a l'aigua el títol «Gamba» que és el darrer dels tres de la serie Hispania que ha construït el mestre d'axa en Rafel Palou per al Club de Mar del Centre Automista de Dependents.

Aquestes tres naus han sigut fetes amb especial cura i tracades seguint les línies de menor resistència calculades per a la construcció d'aerostats dirigibles segons un Institut americà.

Si una forma determinada venç millor que una altra la resistència de l'aire, és de suposar que igualment dominaran més perfectament la de l'aigua. Els resultats ens diran si la innovació va per bon camí.

El «Gamba» és propietat de don Ramón Sarsanedas.

Des de fa alguns dies se nota major activitat entre els elements del Club de Mar degut a que's bogadors que integren el mateix s'estan entrenant per a correr les regates de classificació inter-club anunciades per al dia 21 del corrent, degut al gran nombre de tripulacions inscrites per a prendre-hi part deurán celebrar-se proves eliminatòries que's celebraran el dia 19 a les vuit del matí.

Musicals

Concerts de Música «da Camera»

Palau de la Música Catalana

L'Associació de Música «Da Camera» verifica son setè concert del present curs, la nit del diumenge, corrent el progra-

ma a càrrec de les senyoretes Emilia Mirret, pianista, i Elsa Oriol, violinista. Obres de Mozart, Chopin, Crikboom, R. El. de Ferrán, Daquin-Manen i Edes, esmentades artistes que tot sovint foren molt aplaudides.

La senyoreta Elsa Oriol, per més que en conjunt li mancà colorit a ses interpretacions, és notable l'afinació i agradable el to que treu del violí, essent la execució molt notable.

La pianista senyoreta Mirret feu sa part d'acompanyament amb molta pulcritud, interpretant además la «Sonata en si menor» de Chopin, on mostrà son notable mecanisme. És sensible que la seva polsació no sigui sempre igual, així com els autors que interpreta, lo que és molt probable que logri al contínuu estudi dels amb perseverança. Ja va posar de manifest els seus mèrits amb motiu de sa presentació de retorn de l'estranger aon sigui pensionada.

Sala Mozart

Quartet «Renaixement»

El tercer concert de la serie que el «Quartet Renaixement» porta a cap amb la cooperació d'altres importants elements es verificà la nit del dilluns davant d'escassíssim públic, lo que és de lamentar, puix la labor enlairada dels notables artistes que formen l'esmentada agrupació és digna de major sòrt.

Després de la «Sonata en sol menor» de Haendel, aon el jove violoncel·lista Antoni Planàs mostrà un gran virtuosisme, acompanyat acuradament pel pianista en Guillem Garganta, estigué magistral en la interpretació del «Quartet en re, op. 18, núm. 3» de Beethoven, interpretat amb brillantor extraordinària i qual «Presto» fou entusiàsticament oïdonat.

També sigué notable la cohesió i colorit que donaren al «Quintet en si, op. 114 (Forellen-Quintet)» de Schubert, que forma clara i variades melodies lluneres força. En aquesta obra prengueren part el pianista senyor Guillem i en Josep Gispert (contrabaix).

ORPHEUS

Orfeo Català

Concerts de Quaresma

El violinista Joan Massià cooperarà en els concerts de Quaresma que anuncia l'Orfeo Català al Palau de la Música Catalana per als dies 21 i 25 del corrent a la tarda.

Amb el pianista Eli Net executaran la magnífica sonata en «la» major de J. S. Bach.

També pendrà part en aquest concert la soprán solista senyoreta Andreu Fornells, que cantarà obres de Berlioz i Wagner.

Han sigut completament reformats, inaugurant-se les reformes en els propers concerts de Quaresma que anuncia l'Orfeo Català, les grans orgues del Palau de la Música Catalana.

El sistema neumàtic que tenien ha sigut substituït pel sistema elèctric i el quart teclat ha sigut enriquit amb nous registres que permetran noves sonoris i una major justesa en els efectes d'eco i veus humanes.

Govern civil

E's rajolers

Segueix sense resoldre's el conflicte existent entre obrers i patrons rajolers del districte setè.

El president de la societat d'obrers del ram visità al governador per a enterar-lo de l'estat del conflicte.

La vaga de Vilassar

Una comissió de vauigistes de Vilassar ha visitat al governador acompanyada del diputat provincial senyor Borja, per a protestar de que l'alcalde d'aquell poble s'hagi posat en aquest conflicte de costat dels patrons.

Agresió

En el Govern civil s'ha rebut un telegrama donant compte d'haver sigut agredit el quefe de la guarda civil d'aquell poble. L'agressió no tingué conseqüències. Signoren més detalls.

Var

